

## ગોરધન

— યશવંત મહેતા



છોકરો સાવ દૂબળો-પાતળો હતો. માંદલો પણ એવો. શરીર તો સોટા જેવું અને પાદું સાવ ફિક્કું. એ જીવતો કેમ રહ્યો છે એની જ એની માને નવાઈ લાગે.

મા તો હતી ઘણી જ તંદુરસ્ત અને બળુકી. એને ઘણી વાર વિમાસણ થાય કે મારા જેવી બહાદુર સ્ત્રીનો છોકરો સાવ આવો સુકલકડી કેમ પાક્યો? એને એવું પણ થાય કે આવા દૂબળા છોકરાને બદલે હષ્ઠપુષ્ટ છોકરો મળી જાય તો ઉછેરવાની મજા આવે!

વિચાર આવ્યો એટલે એણે અમલ કરવાનું પણ નક્કી કર્યું. પાડોશનાં એક બહેનને ઘેર પણ એની સાથે જ એક દીકરો જન્મ્યો હતો. દૂબળા છોકરાની આ સબળ માતાએ તો જઈને પડોશણને કહ્યું.

‘મારો છોકરો તમે લઈ લો અને બદલામાંતમારો છોકરો મને આપો !’

પડોશણ તો આ વિચિત્ર વાત સાંભળીને આભી જ બની ગઈ. તાકી જ રહી પોતાના

દીકરાનો અદલોબદલો કરવા આવેલી આ મા સામે !

પણ પેલીની ખોપરી ઉપર તો છોકરાઓના અદલાબદલીની ધૂન સવાર જ થઈ ગયેલી. એણે કહ્યું, ‘તમારે જોઈએ તેટલાં નાણાં આપું. પણ મારા છોકરાની સામે તમારો છોકરો આપી દો..’

હવે પેલાં બેનને સમજાયું કે આ કોઈ મશકરીની વાત નથી. એ હસી પડ્યાં. આ ઘેલી માતાને એમણે ઘણાં ઘણાં સમજાવ્યાં. કહ્યું કે જેમ આપણે લૂગડાં કે રાચરચીલાનો અદલોબદલો કરીએ તેમ છોકરાઓનો અદલોબદલો કરી ન શકાય. ઘણી સમજાવટ પછી પેલી માતાને ગળે વાત ઉતરી કે ગમે તેવો હોય આ મારો છોકરો છે. એમણે આ છોકરાને બને તેટલી સારી રીતે ઉછેરવાનું નક્કી કરીને અદલાબદલાનો નિર્ણય ટાળી દીધો.

આ છોકરાનું નામ ગોરધન હતું. ગોરધનની માતાની આ કાંઈ એક જ વિચિત્રતા નહોતી. એણે તો દીકરાના જન્મ પહેલાં જ એનું વેવિશાળ પણ કરી નાયું હતું !!

આ વાત ગઈ સદીની અધવચની છે. એ વેળા બાળલગ્નો તો ઘણાં થતાં. છોકરી છ-આઠ વરસની અને છોકરો આઠ-દસ વરસનો થતાં જ એનાં લગ્ન થઈ જતાં. પરંતુ જન્મ પહેલાંથી વેવિશાળની વાત તો અજબ કહેવાય.

પરંતુ ગોરધનની માતા શિવકાશી અજબ જ હતાં. એમની એક બહેનપણીને અને એમને બાળકો જન્મવાને હજુ વાર હતી ત્યારે જ એમણે બહેનપણીને કહેલું, ‘જો, મારે ત્યાં દીકરો જન્મવાનો છે અને મને લાગે છે કે તારે ત્યાં દીકરીનો જન્મ થશે. આપણે અત્યારથી જ એ બંનેનાં લગ્ન નક્કી કરી નાખીએ.’

પેલી બહેનપણી તો જરાક મૂંજાઈ ગઈ; છોકરાંઓના જન્મ પહેલાં જ વેવિશાળ ?

પરંતુ ગોરધનની માતા તો કહે કે તું ચિંતા ન કર. હું કહું છું એમ જ થશે. મારા દીકરા સાથે તારી દીકરીનાં લગ્ન કરવાનાં !

આ વાતમાં તો શિવકાશી સાચાં પડ્યાં. એમણે નક્કી કર્યા પ્રમાણે જ છોકરો-છોકરી જન્મ્યાં અને ગોરધન તેર વરસનો થયો ત્યારે એનાં લગ્ન એ જ છોકરી હરિલક્ષ્મી સાથે થયાં !

ગોરધન બહુ દૂબળો હતો, પરંતુ ભણવામાં હોશિયાર નીકળ્યો. બધાં જ માંદલાં છોકરાંઓની જેમ એ લાગણીશીલ પણ ઘણો. નાનો હતો ત્યારે કથાના રસમાં રૂભી જાય. ભીમની કથા આવે ત્યારે કૂદકા મારે પરંતુ દ્રૌપદીનાં દુઃખ સાંભળીને આંસુ સારે ! આવા છોકરા મોટા થઈને

જો કલાકાર બને તો પોતાની કળા જરૂર દીપાવે. ગોરધને પણ આગળ જઈને લખવાની કળા અપનાવી અને એક લેખક તરીકે એ અમર બની ગયો.

તમને જાણીને નવાઈ લાગશે કે એ બીજુ ચોપડીમાં હતો ત્યારથી જ એણે કવિતા કરવા માંદેલી !

બનેલું એવું કે ગોરધન તો નાદિયાદનો રહેવાસી હતો પરંતુ મનસુખરામ નામના એના એક કાકા મુંબઈ રહેતા હતા. આ કાકાને આ દૂબળા છોકરા ઉપર ભારે લાગણી હતી. આથી કાકા એને ઉછેરવા માટે મુંબઈ લઈ ગયેલા. અહીં જ ગોરધનને નિશાળમાં મૂક્યો. ગોરધન બીજા ધોરણમાં હતો ત્યારે એણે ચોપાઈ નામના છંદમાં એક કાગળ પોતાની માતાને લખ્યો !

ગોરધનની બીજા ધોરણની ચોપડીમાં એક કવિતા આવતી હતી. એનું નામ હતું ‘સારી ચોપડીઓ સોહાય.’ આ કવિતા વાંચીને સારી ચોપડીઓ વાંચવા તરફ એનું ધ્યાન વળેલું. નાની ઊંમરમાં જ એણે ભાગતર સિવાયની ઘણી ચોપડીઓ વાંચવા માંદેલી. આજના વિદ્યાર્થીઓએ ખાસ સમજવા જેવી આ વાત છે. આજે તો આપણે ભાગવાની ચોપડી અને એની બે-ત્રાણ ‘ગાઈડો’ વાંચીને બેસી રહીએ છીએ. ગોરધને તો હાઈસ્ક્વુલમાં જ વિશ્વસાહિત્ય વાંચવા માંદેલું અને એથી જ એ પોતાના શિક્ષકો સાથે પણ ગમે તે વિષય ઉપર ચર્ચા કરી શકતો !

આ બધા વાચનને પરિણામે જ ફક્ત વીસ વરસની ઊંમરે એણે ભલભલા મહાપુરુષો જ કરી શકે એવા ત્રાણ નિર્ણય કર્યા હતા : (૧) એલએલ.બી.ની પરીક્ષા પાસ કરીને વકીલ બનવું, (૨) સ્વતંત્ર વકીલાત કરવી. પરંતુ કોઈની નોકરી કરવી નહીં, અને (૩) જીવનના ચાળીસમા વરસે વકીલાત પણ છોડીને સાહિત્યસેવા કરવી.

અને પાંચેક વરસ ન છૂટકે નોકરી કરવા સિવાય ગોરધને આ ત્રાણે પ્રતિજ્ઞાઓ બરાબર પાળી. પાછલી જિંદગી આખી એણે સાહિત્યને અર્પણ કરી અને એક એવી નવલક્ષ્ય લખી જે ગુજરાતી ભાષાની સૌથી પહેલી મહાન નવલક્ષ્ય બની ગઈ. એ નવલક્ષ્ય પ્રગટ થયા પછી એકસો ઉપરાંત વરસ પછી આજે પણ વિદ્યાર્થીઓ એ ભણે છે અને નાગરિકો એ વાંચે છે.

તમે ઓળખી ગયા આ ગોરધનને ?

એનું પૂરું નામ ગોવર્ધનરામ માધવરામ ત્રિપાઠી. એમનો જન્મ ઈ.સ. ૧૮૫૫માં વિજ્યાદશમીના દિવસે નાદિયાદમાં થયો હતો અને મૃત્યુ ઈ.સ. ૧૯૦૭ની ચોથી જાન્યુઆરીએ મુંબઈમાં થયું. એમણે અનેક ગુજરાતી, અંગ્રેજી, સંસ્કૃત પુસ્તકો લખ્યાં; જેમાં ચાર ભાગમાં લખાયેલી નવલક્ષ્ય ‘સરસ્વતીચંદ્ર’ અમર કૃતિ બની ગઈ છે.

